

Høringsvar vedr. Fase 2 i den faseopdelte forandringsproces

Med-udvalget for Forebyggelse og Tidlig Indsats, Familiehuset og Sundhedsplejen ser frem til at der nu kommer en afklaring på fase 2 i den faseopdelte forandringsproces og vi anerkender derfor muligheden for igen at blive inddraget i form af et høringssvar. Fase 2 problematikken har fyldt meget i vores aftaleenhed, hvor emnet løbende har været drøftet på samtlige TRIO-møder, Med-udvalgsmøder og personalemøder.

Af de fremsatte forslag peger vi helt klart på forslag 2, selvom vi dog finder dette forslag alt for vidtgående og vil foreslå at følgende ændringer medtænkes:

Vi mener, i lighed med Børne- og ungdomsudvalget, at unge generelt først skal overgå fra Socialområdet til Arbejdsmarkedsområdet/Ungeindsatsen og UU ved det fyldte 18. år, hvor borgeren overgår til voksenparagrafferne og der således sker en naturlig ændring i indsats og sagsbehandler.

Der er ifølge vores erfaring fra det daglige arbejde med de unge og deres familier ikke tale om en mindre gruppe af unge i alderen 15-17 år, som pga. af komplekse og sammensatte problematikker må være forankret på socialområdet indtil de bliver klar til uddannelse eller beskæftigelse, som beskrevet under pkt. e og f, men i stedet om størstedelen af disse unge.

For blot få år siden blev mange af de tunge og omfattende indsatser, som vi i dag leverer, leveret i psykiatrisk regi eller på behandlingssteder i døgnregi. Den gradvise opgaveglidning fra region til kommune har ændret væsentligt herpå. Bl.a. derfor har de unge, som vi eksempelvis får henvist til en SKP- (støttekontaktperson) indsats alle komplekse og sammensatte psykiske og sociale problematikker og dermed ofte flere diagnoser, som kræver en langvarig, intensiv familieorienteret indsats. Det er for os utænkeligt at en ung på 15 -17 år gennemgår et støttende forløb/behandlingsforløb uden at forældrene er aktivt inddraget, så de bliver i stand til at understøtte den unges udviklings- og forandringsproces. Søkende indgår også som en naturlig del af dette arbejde. Ganske ofte er disse unge også sideløbende under udredning i psykiatrien, i misbrugsbehandling eller i et VISO-forløb, ligesom der også ofte er andre indsatser omkring den unge og deres familier, eksempelvis familiebehandling ift. søskende, - indsatser som vi smidigt og fleksibelt kan igangsætte, justere og koordinere i og med at vi er en aftaleenhed, der rummer hele spektret af indsatser fra de åbne, almene tilbud i sundhedsplejen over de tidlige forebyggende og foregribende indsatser, til de helt "tunge" foranstaltninger. Vi har m.a.o. de kompetencer og indsatser, der skal til for at vi kan skræddersy individuelle indsatser, der tilgodeser den unge og familiens behov og udfordringer.

Vi peger derfor på at størstedelen af disse unge og deres familier bliver bedst tilgodeset ved at være forankret Socialområdet til de bliver klar til uddannelse eller beskæftigelse og dermed til at blive flyttet. Derved sikres én indgang og at den unge ikke adskilles fra den indsats, som eventuelle søskende modtager. Herved slipper forældrene også for at have kontakt med to forskellige instanser.

Parallelt hermed er der ifølge vores erfaring fra det daglige arbejde i bostøtteindsatsen, der er bevilget på baggrund af betydelig nedsat fysisk, psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, ikke tale om en mindre gruppe unge i aldersgruppen 18 - 29 år, der fortsat skal være forankret på Socialområdet, indtil de bliver klar til uddannelse eller beskæftigelse, men derimod om størstedelen af denne gruppe unge. Lad derfor disse unge være på Socialområdet, hvor kompetencerne til at løse disse problematikker er til stede, også tværfagligt.

For os at se er det helt centrale i arbejdet med disse unge det tværgående samarbejde. Et stærkt fortsat fokus herpå vil bidrage til styrket dialog og samarbejde, samt gøre indsatserne endnu mere sammenhængende, helhedsorienterede og koordinerede. Derfor bifalder vi også ideen om et koordinations- og visitationsudvalg, hvor der udarbejdes en individuel og sammenhængende ungeplan, som skal sikre en god overgang, når den unge fylder 18 år. Vi kunne dog ønske os at deltagerkredsen bliver suppleret med repræsentanter fra udførerdelen, idet disse, qua deres arbejdsvilkår, besidder værdifuld og dybdegående viden omkring den unges samlede situation.